VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.

Seite 45r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

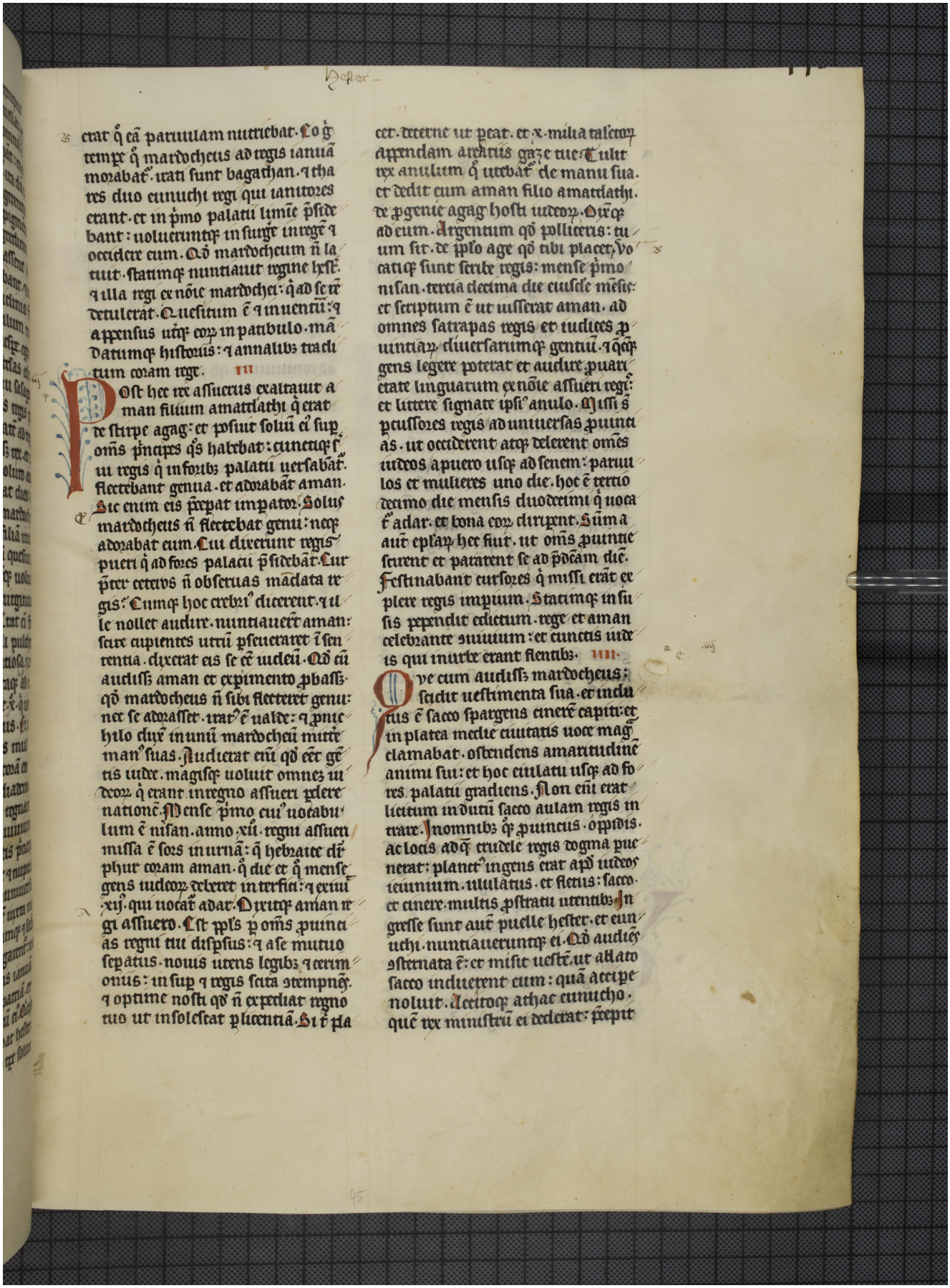

erat q̃ eã paruulam nutriebat. Eo g̃
tempe q̃ mardocheus ad regis ianuã
morabat. irati sunt bagathan. ⁊ tha
res duo eunuchi regi qui ianitores
erant. et in p̃mo palatii limite p̃sidi
bant: uoluerunteq̃ insurge in regẽ ⁊
occidere eum. Qd̃ mardocheum ñ la
tuit. statimq̃ nuntiauit regine hester.
⁊ illa regi ex nõie mardochei: q̃ ad se ñ
detulerat. Quesitum ẽ ⁊ inuentũ: ⁊
appensus utq̃ eos in patibulo. mã
datumq̃ historiis: ⁊ annalibus tradi
tum coram regi. III

Post hec rex assuerus exaltauit a
man filium amatlathi q̃ erat
de stirpe agag: et posuit solium eius sup
omnes p̃ncipes q̃s habebat: cunctiq̃ s̃
ui regis q̃ in foribus palatii uersabãt.
flectebant genua. et adorabãt aman.
Sic enim eis p̃cepat imperator. Solus
mardocheus ñ flectebat genu: neq̃
adorabat eum. Cui dicebant regis
pueri q̃ ad fores palatii p̃sidebãt. Cur
p̃ter ceteros ñ obseruas mãdata re
gis? Cumq̃ hoc crebro dicerent. ⁊ ui
le nollet audire. nuntiauerũt aman:
scire cupientes utrũ p̃seuerare ĩ sen
tentia. dixerat eis se ẽ iudeũ. Qd̃ cũ
audisset aman et expimento p̃basset.
qd̃ mardocheus ñ sibi flecteret genu:
nec se adorasset. iratus ẽ ualde: ⁊ p̃nic
hilo duxit in unũ mardocheũ mortẽ
man suas. Fuerat enim qd̃ esset ge
tis iudeus. magisq̃ uoluit omnes iu
deos q̃ erant in regno assuerii p̃dere
nationẽ. Mense p̃mo cui nomen uocabu
lum ẽ nisan. anno xii. regni assuerii
missa ẽ sors in urnã: q̃ hebraice di
citur coram aman. q̃ die et q̃ mense
gens iudeorum deleret interficiat: ⁊ ceciderit
xiii. qui uocat̃ adar. Dixitq̃ aman re
gi assuero. Est p̃plus p omnes prouin
cias regni tui dispersus: ⁊ a se mutuo
separatus. nouis utens legibus ⁊ cerimo
niis: in sup ⁊ regis scita contemnẽs.
⁊ optime nosti qd̃ ñ expediat regno
tuo ut insolescat p̃licentiã. Si ẽ pla
cet. decerne ut pereat. et x. milia talentorum
appendam arcatis gazae tue. Tulit
rex anulum q̃ utebãt de manu sua.
et dedit eum aman filio amatlathi.
de p̃genie agag hostis iudeorum. Qui q̃q̃
ad eum. Argentum qd̃ pollicetis: tu
um sit. de p̃plo age qd̃ tibi placet. Vo
cati q̃q̃ sunt scribe regis: mense p̃mo
nisan. tertia decima die eiusdẽ mẽsis:
et scriptum ẽ ut iusserat aman. ad
omnes satrapas regis et iudices p
uinciarum diuersarumq̃ gentium. ⁊ q̃q̃
gens legere poterat et audire. puari
etate linguarum ex nõie assuerii regis:
et littere signate ipsius anulo. Missi s
p̃cussores regis ad uniuersas p̃uinci
as. ut occiderent atq̃ delerent omnes
iudeos a puero usq̃ ad senem: paruu
los et mulieres uno die. hoc ẽ tertio
decimo die mensis duodecimi q̃ uoca
t̃ adar. et bona eorum diripent. Suma
autẽ epistolarum hec fuit. ut omnis p̃uincie
scirent et paratent se ad p̃dictam diẽ.
Festinabant cursores q̃ missi erãt ex
plere regis imperium. Statimq̃ in su
sis p̃pendit edictum. rege et aman
celebrante conuiuium: et cunctis iude
is qui in urbe erant flentibus. IIII

Qve cum audisset mardocheus:
scidit uestimenta sua. et indu
tus ẽ sacco spargens cinerẽ capiti: et
in platea medie ciuitatis uoce magna
clamabat. ostendens amaritudinẽ
animi sui: et hoc eiulatu usq̃ ad fo
res palatii gradiens. Non enim erat
licitum indutũ sacco aulam regis in
trare. In omnibus q̃q̃ prouinciis. o p̃pidis.
ac locis ad q̃ crudele regis dogma pue
nerat: planctus ingens erat apud iudeos
ieiunium. ululatus. et fletus: sacco.
et cinere multis p̃stratis iuentibus. In
gresse sunt autẽ puelle hester. et eu
nuchi. nuntiauerunteq̃ ei. Qd̃ audiens
obstupefacta ẽ: et misit uestẽ. ut allato
sacco induerent eum: quã accipe
noluit. Accitoq̃ athac eunucho.
quẽ rex ministrũ ei dederat: p̃cepit